

[Landbrugsministeren]

De foreliggende forslag viser, at der er en dybtgående overensstemmelse med hensyn til målet, nemlig at løse de øjeblikkelige økonomiske problemer i dansk landbrug og at sikre dets fremtid. Finansierings- og Strukturudvalget må nu have tid til at afslutte sit arbejde. Det vil som sagt kunne ske meget hurtigt. Den første delrapport forventes at foreligge i marts måned, og jeg forventer således, at lovforslag kan fremsættes i april måned, således at de nødvendige ordninger kan være på plads inden sommerferien.

Jeg håber, at den brede interesse og velvilje, som er kommet til udtryk over for landbruget, også vil manifestere sig i konkret handling.

Bjørn Westh (S):

Jeg har forstået det sådan, hr. formand, at der skulle være normal ordførerrække, fordi det er tre forslag, der bliver behandlet på én gang.

Der er kommet tre forslag fra oppositionen, der gerne vil gøre noget ved landbruget, alle forslag, der er positive. Det er de selvfølgelig, fordi landbruget er et vigtigt erhverv, der giver basis for beskæftigelse af mange mennesker i Danmark, mellem 200.000 og 250.000, og det har en stor valuta-indtjening. Derimod er der ikke kommet noget fra regeringen. Ministeren understregede i sin tale her, at der skulle ske noget hurtigt – jeg tror endda, det blev sagt 3-4 gange – men alligevel kunne vi ikke komme længere, end at regeringen stillede en lang række meget store spørgsmål om alt det, der skulle analyseres.

Det eneste, regeringen har foretaget sig – ud over at landbrugsministeren rejser land og rige rundt og taler om, at vi skal braklægge jorden – er, at der er nedsat et udvalg den 15. december, og der stod, at det udvalg skulle være færdigt inden juli. Nu måtte jeg forstå landbrugsministeren sådan, at det udvalgsarbejde skulle fremskyndes væsentligt, og det vil altså sige, at den vurdering, regeringen lavede i december måned, allerede har vist sig ikke at slå til. Regeringen har måttet omvurdere sine tidsplaner for arbejdet og har altså også omvurderet de vanskeligheder, der øjensynlig er i landbruget. Det tyder ikke godt for regeringens overblik.

Jeg vil gerne spørge, om det er udtryk for, at regeringen nu vurderer situationen som vanskeligere, end regeringen vurderede situationen i december måned.

Jeg vil også gerne spørge regeringen, om det, at regeringen virker så forholdsvis passiv, skyldes, at skatteministeren i Jyllands-Posten i januar måned skrev en Midtpunktsartikel under overskriften »Hold fingrene fra fadet«. Artiklen gik ud på, at regeringen ikke skulle foretage sig noget som helst, der blandede sig i samfundets forhold. Regeringens eneste opgave var at reducere statsbudgettet.

Er det den holdning, der ligger til grund for, at regeringen har været så forholdsvis passiv, eller i hvert fald at Venstre har været så passiv over for de her problemer? Man kan sige, at Det Konservative Folkeparti, som er en vigtig del af regeringen, dog alligevel har forsøgt at spille ud med f.eks. aktieselskabsform for dog at gøre noget, men hvor man fra Venstres side ikke har hørt noget. Er skatteministerens indstilling, at regeringen ikke skal blande sig, lede tråden for Venstre, og derfor kan man heller ikke blande sig på det her område? Hvis man vil gøre det på landbrugsområdet, hvorfor så ikke også på de andre områder? Kommer Venstre så i strid med sin egen ideologi om at holde fingrene fra fadet?

Der er tre problemer i landbruget, så vidt jeg kan se det lige nu. Der er et indtjeningsproblem, der kommer, efter at der har været nogle rimeligt gode år, skal vi huske. 1984 og 1985, til dels 1986, var såmænd ikke så ringe endda. Men der er et indtjeningsproblem.

Så er der et problem – efter vores opfattelse, jeg tror også efter mange landmænds opfattelse – med landmandens sociale og arbejdsmæssige situation. I hvert fald husdyrproducenten er meget bundet og meget ensom på sin arbejdsplads og har i øvrigt nogle arbejdsmiljøproblemer, der er belastende for landmanden.

Og så er der som det tredje miljødofordringerne til landmanden med hensyn til naturen og varetagelse af naturen og naturinteresserne.

Socialdemokratiet mener, at en hel del af de problemer, der stammer herfra, kan løses bl.a. gennem driftsfællesskaber og gruppelandbrug, og det er derfor, vi har peget på, at vi lidt mere systematisk skal iværksætte nogle forsøg for at finde den rigtige form.

Det er ikke vores hensigt, at det skal være en bureaukratisk knopskydning. Tværtimod siger vi, at det nærmere skal være en slags frilandbrug. Den styringsgruppe, der skulle være, skulle skaffe landmændene tilladelser hurtige-